

Το χωράφι με τα ζιζάνια

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Θεοδόση Νικολάου

Κύριε, διαλέξαμε το σπόρο με φροντίδα.

Γι' αυτό και το χειμώνα μας ζέσταινε η φωτιά
και η χρυσή θέα.

Τώρα μες στην ψυχή μας μπήγεται μαχαίρι.

Θέλεις ουν απελθόντες συλλέξομεν αυτά;

Ο Κύριος όμως έκθαμβος κοιτούσε το χωράφι του.

Χαρά του θόλωνε τα μάτια

Γιατί ποτέ δεν είδε

Ποτέ δεν αξιώθηκε τέτοιο θέαμα.

Αν τα ξεριζώσουν, θα ξεριζώσουν το στάρι.

Κι αν ξεριζώσουν το στάρι, ξεριζώνεται η ψυχή μας.

Υπάρχει και θα υπάρχει λίγος τόπος και γι' αυτά.

Το χωράφι όμως δεν ήταν πια χωράφι.

Ήταν ένας άλλος ουρανός

Πεποικιλμένος με χρωματιστά άστρα
Που άναβαν στο φύσημα του ανέμου
Και ψιθυρίζανε το ουκ επ' άρτω μόνον.

Πηγή: isagiastriados.com